Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941	Ausgegeben zu Krakau, den 27. Mai 1941 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 27 maja 1941 r.	Nr. 46

Inhalt / Treść

Siebzehnte Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 23. November 1939 über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement.

Vom 30. April 1941.

Betrifft: **Eingliederung der Landbewirtschaftungsstelle für das Generalgouvernement.**

Zur Durchführung der Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 23. November 1939 (VBlGG. S. 63) bestimme ich:

§ 1

Nach Eingliederung der Landbewirtschaftungsstelle für das Generalgouvernement, ihrer Zweigstellen und Aussenstellen in die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft), in die Behörden der Distriktschefs und der Kreishauptleute (Stadthauptleute) auf Grund der Verordnung über die Einheit der Verwaltung vom 1. Dezember 1940 (VBlGG. I S. 357) ist die Siebente Durchführungsvorschrift vom 22. Januar 1940 (VBlGG. II S. 42) zur Verordnung über die Ernährungs- und Landwirtschaft im Generalgouvernement vom 23. November 1939 gegenstandslos geworden. Sie tritt mit Ablauf des 30. April 1941 ausser Kraft.

§ 2

Die bisherigen Aufgaben und Befugnisse der Landbewirtschaftungsstelle für das Generalgouvernement, ihrer Zweigstellen und Aussenstellen werden vom 1. Mai 1941 an unmittelbar von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft), den Distriktschefs und den Kreishauptleuten (Stadthauptleuten) wahrgenommen.

Siedemnaste postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 23 listopada 1939 r. o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 30 kwietnia 1941 r.

Dotyczy: **wcielenia Urzędu Uprawy Rolnej dla Generalnego Gubernatorstwa.**

Celem wykonania rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 63) postanawiam:

§ 1

Po wcieleniu Urzędu Uprawy Rolnej dla Generalnego Gubernatorstwa, jego oddziałów i ekspozytur do Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa), do władz Szefów Okręgów i Starostów Powiatowych (Miejskich) na podstawie rozporządzenia o jednolitości Administracji z dnia 1 grudnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 357) stało się siódme postanowienie wykonawcze z dnia 22 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 42) do rozporządzenia o gospodarce wyżywienia i rolnictwie w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. bezprzedmiotowe i traci swą moc z upływem dnia 30 kwietnia 1941 r.

§ 2

Dotychczasowe zadania i uprawnienia Urzędu Uprawy Rolnej dla Generalnego Gubernatorstwa, jego oddziałów i ekspozytur wykonują od dnia 1 maja 1941 r. bezpośrednio Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Wyżywienia i Rolnictwa), Szefowie Okręgów i Starostowie Powiatowi (Miejscy).

§ 3

Die in der Anordnung des Leiters der Landbewirtschaftungsstelle über die landwirtschaftliche Buchführung im Generalgouvernement vom 31. Mai 1940 (VBlGG. II S. 324) getroffene Regelung bleibt bis auf weiteres in Kraft.

Krakau, den 30. April 1941.

Der Generalgouverneur
Im Auftrag
Körner

§ 3

Wydane zarządzeniem Kierownika Urzędu Uprawy Rolnej uregulowanie o księgowości rolnej w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 maja 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 324) pozostaje w mocy aż do odwołania.

Krakau (Kraków), dnia 30 kwietnia 1941 r.

Generalny Gubernator
Z polecenia
Körner

Tarifordnung

für Apotheker im Generalgouvernement (Tarifregister Nr. 13/1).

Vom 8. Mai 1941.

Auf Grund des § 3 Absatz 2 der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (VBlGG. S. 13) in Verbindung mit der Dritten Durchführungsverordnung vom 12. März 1940 (VBlGG. II S. 185) erlasse ich folgende Tarifordnung:

§ 1

Geltungsbereich.

(1) Die Tarifordnung gilt für Apotheker und Apothekergehilfen, soweit sie die zur Ausübung ihres Berufes anerkannten Prüfungen bestanden haben und in öffentlichen Apotheken, in Apotheken der Ostbahn oder in Krankenhaus-, Spital- und Anstaltsapotheken beschäftigt sind.

(2) Die Tarifordnung gilt nicht für deutsche Staatsangehörige.

(3) Auf Verwalter von Apotheken findet die Tarifordnung keine Anwendung.

(4) Apotheker und Apothekergehilfen, die nicht in festem Arbeitsverhältnis stehen und entweder weniger als 20 Stunden in der Woche oder weniger als einen Monat beschäftigt sind, gelten als Vertreter im Sinne dieser Tarifordnung.

§ 2

Arbeitszeit.

(1) Die regelmässige werktägliche Arbeitszeit beträgt 50 Stunden in der Woche.

Überstunden sind auf dringende Fälle zu beschränken. Auf die Vergütung findet § 3 Abs. 3 Buchst. a sinngemäss Anwendung.

(2) Den Apothekern und Apothekergehilfen ist täglich eine zweistündige Mittagspause und wöchentlich ein freier Nachmittag ab 13 Uhr zu gewähren.

Zur Herbeiführung eines freien Nachmittags kann die Arbeitszeit so verteilt werden, dass an fünf Wochentagen neun, an einem Wochentage fünf Stunden gearbeitet wird.

Fällt in die Woche ein Feiertag, so gilt der halbe freie Tag als abgegolten, wenn der Angestellte an diesem Tage vom Dienst gänzlich freigestellt war.

(3) Sonntags-, Feiertags- und Nachtdienst ist zusätzlich zu leisten, jedoch höchstens jeden zweiten Sonntag und jede zweite Nacht. Der Nachtdienst wird besonders vergütet (§ 3 Abs. 6).

§ 3

Vergütung.

(1) Für die Bemessung der Gehälter werden zwei Ortsklassen gebildet. Ortsklasse 1 sind die Städte Krakau und Warschau, Ortsklasse 2 alle übrigen Orte.

Ordynacja taryfowa

dla aptekarzy w Generalnym Gubernatorstwie (Rejestr taryfowy Nr. 13/1).

Z dnia 8 maja 1941 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 13) w połączeniu z trzecim rozporządzeniem wykonawczym z dnia 12 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str 185) wydaję następującą ordynację taryfową:

§ 1

Zakres mocy obowiązującej.

(1) Ordynacja taryfowa obowiązuje odnośnie do aptekarzy i pomocników aptekarskich, o ile złożyli oni uznane egzaminy, wymagane do wykonywania ich zawodu, oraz zatrudnieni są w aptekach publicznych, w aptekach Kolei Wschodniej lub w aptekach lecznic, szpitali i zakładów.

(2) Ordynacja taryfowa nie obowiązuje odnośnie do obywateli niemieckich.

(3) Do zarządców aptek nie stosuje się niniejszej ordynacji taryfowej.

(4) Aptekarzy i pomocników aptekarskich, którzy nie pozostają w stałym stosunku pracy oraz bądź pracują mniej niż 20 godzin tygodniowo bądź mniej niż miesiąc są zatrudnieni, uważa się za zastępców w myśl niniejszej ordynacji taryfowej.

§ 2

Czas pracy.

(1) Normalny czas pracy w dni powszednie wynosi 50 godzin tygodniowo.

Nadgodziny należy ograniczyć do wypadków nagłych. Odnośnie do wynagrodzenia ma odpowiednie zastosowanie § 3 ust. 3 lit. a.

(2) Aptekarzom i pomocnikom aptekarskim należy udzielić codziennie 2 godzinnej przerwy obiadowej, a w tygodniu jedno wolne popołudnie od godziny 13.

Celem ustalenia wolnego popołudnia można rozdzielić czas pracy tak, by w pięciu dniach tygodnia pracowano dziewięć, a w jednym dniu pięć godzin.

Jeżeli w tygodniu przypada święto, to wolne popołudnie uważa się za odbyte, jeżeli pracownik umysłowy w tym dniu całkowicie był zwolniony od służby.

(3) Służbę niedzielną, świąteczną i nocną należy wykonywać dodatkowo, jednak najwyżej co drugą niedzielę i co drugą noc. Służbę nocną wynagradza się osobno (§ 3 ust. 6).

§ 3

Wynagrodzenie.

(1) Dla ustalenia uposażenia tworzy się dwie klasy miejscowości. Do klasy miejscowości 1 należą miasta Krakau (Kraków) i Warschau (Warszawa), do klasy miejscowości 2 wszystkie pozostałe miejscowości.

(2) Die Gehälter betragen für

	Ortsklasse 1	Ortsklasse 2
	Zloty	Zloty
a) Apotheker		
im 1. Jahr nach der Magisterprüfung	165,—	150,—
im 2. Jahr nach der Magisterprüfung	220,—	200,—
im 3. Jahr nach der Magisterprüfung	330,—	300,—
im 4. u. 5. Jahr nach der Magisterprüfung	440,—	400,—
nach dem 5 Jahr	550,—	500,—
b) Apothekergehilfen	400,—	380,—

(3) Vertreter erhalten

a) bei stundenweiser Beschäftigung je Arbeitsstunde ein Zweihundertstel des Monatsgehalts der entsprechenden Berufsgruppe und Ortsklasse,

b) bei tageweiser Beschäftigung je Arbeitstag ein Zwanzigstel des Monatsgehalts der entsprechenden Berufsgruppe und Ortsklasse,

c) bei zusammenhängender ganztägiger Beschäftigung von einem Monat und länger das Monatsgehalt der entsprechenden Berufsgruppe und Ortsklasse,

d) ausserdem bei Vertregungen bis zu einem Monat die Kosten der Beförderung vom Aufenthalts- zum Beschäftigungsort und zurück, bei längeren Vertretungen die Kosten für die Beförderung zum Beschäftigungsort. Die Reise ist mit einem öffentlichen Verkehrsmittel auf dem kürzesten und billigsten Wege in zu vereinbarender Wagenklasse zurückzulegen.

(4) Die Gehälter sind nachträglich am letzten Werktage des Monats zu zahlen.

(5) Die Gehaltssätze sind Mindestsätze. Eine aussertarifliche Bezahlung ist nur mit Genehmigung des zuständigen Distriktschefs nach Anhören der Apothekerkammer zulässig.

(6) Die Vergütung für Nachtdienst beträgt 3,— Zloty je Nacht. Ausserdem fallen dem diensttuenden Apotheker die gemäss der Arzneitaxe zu erhebenden Nachttaxgebühren zu.

§ 4

Erholungsurlaub.

(1) Den Apothekern und Apothekergehilfen kann bei einer ununterbrochenen Betriebszugehörigkeit von mindestens 6 Monaten in jedem Kalenderjahr (Urlaubsjahr) ein Erholungsurlaub unter Weiterzahlung des Gehalts gewährt werden. Die Lage des Urlaubs bestimmt der Betriebsführer.

(2) Der Urlaub beträgt

für Apotheker	
bis zum 3. Jahr nach der Magisterprüfung	9 Arbeitstage
in den späteren Jahren	12 Arbeitstage
für Apothekergehilfen	12 Arbeitstage

(3) Der Urlaub ist nach Möglichkeit zusammenhängend zu gewähren.

(4) Wird das Arbeitsverhältnis im Laufe des Urlaubsjahres gelöst, so kann ein der Beschäftigungsdauer in diesem Jahre entsprechender Teil des Gesamturlaubs gewährt werden.

(5) Soweit Naturalleistungen gewährt und während des Urlaubs nicht in Anspruch genommen werden, sind diese dem Angestellten für die Urlaubstage nach den amtlichen und, soweit solche nicht bestehen, nach den ortsüblichen Sätzen zu vergüten. Wird dem Angestellten Wohnung gewährt, so darf diese ihm während des Urlaubs nicht entzogen werden.

(6) Eine Abgeltung des Urlaubs durch Entschädigung in Geld oder durch sonstige Vergütung soll im allgemeinen nicht erfolgen.

(7) Wird der Angestellte fristlos entlassen, so ist Urlaub nicht zu gewähren.

(2) Uposażenie wynosi dla:

	klasa miejscowości 1	klasa miejscowości 2
	złotych	złotych
a) aptekarzy		
w 1 roku po egzaminie magisterskim	165,—	150,—
w 2 roku po egzaminie magisterskim	220,—	200,—
w 3 roku po egzaminie magisterskim	330,—	300,—
w 4 i 5 roku po egzaminie magisterskim	440,—	400,—
po 5 roku	550,—	500,—
b) pomocników aptekarskich	400,—	380,—

(3) Zastępcy otrzymują:

a) przy zatrudnieniu godzinowym za każdą godzinę pracy 1/200 uposażenia miesięcznego odpowiedniej grupy zawodowej i klasy miejscowości,

b) przy zatrudnianiu dziennym za każdy dzień pracy 1/20 uposażenia miesięcznego odpowiedniej grupy zawodowej i klasy miejscowości,

c) przy całodziennym zatrudnieniu bez przerwy przez miesiąc i dłużej, uposażenie miesięczne odpowiedniej grupy zawodowej i klasy miejscowości,

d) ponadto przy zastępstwach do jednego miesiąca, koszty podróży z miejsca pobytu do miejsca zatrudnienia i z powrotem, przy dłuższych zastępstwach koszta podróży do miejsca zatrudnienia. Podróż należy odbyć publicznym środkiem komunikacyjnym najkrótszą i najtańszą drogą w klasie według poprzedniego uzgodnienia.

(4) Uposażenia należy płacić z dołu w ostatnim dniu powszednim miesiąca.

(5) Stawki uposażeń są stawkami minimalnymi. Pozataryfowe wynagrodzenie jest dopuszczalne tylko za poprzednim zezwoleniem właściwego Szefa Okręgu po wysłuchaniu opinii Izby Aptekarskiej.

(6) Wynagrodzenie za pełnienie służby nocnej wynosi 3 złote za każdą noc. Ponadto przypadają pełniącemu służbę aptekarzowi taksy nocne, które należy pobierać zgodnie z taksą aptekarską.

§ 4

Urlop wypoczynkowy.

(1) Aptekarzom i pomocnikom aptekarskim można udzielać przy nieprzerwanym sześciomiesięcznym czasie pracy w jednym zakładzie w każdym roku kalendarzowym (roku urlopowym) płatnego urlopu wypoczynkowego. Rozkład urlopu wyznacza kierownik zakładu.

(2) Urlop wynosi:

dla aptekarzy	
do trzeciego roku po egzaminie magisterskim	9 dni roboczych
w dalszych latach	12 dni roboczych
dla pomocników aptekarskich	12 dni roboczych

(3) Urlopu należy udzielać możliwie nieprzerwanego.

(4) Jeżeli w ciągu roku urlopowego stosunek pracy zostaje rozwiązany, to można udzielić części urlopu całkowitego, odpowiednio do przepracowanego w tym roku czasu zatrudnienia.

(5) O ile pracownik umysłowy otrzymuje świadczenia w naturze i nie korzysta z nich w czasie urlopu, to należy te zbonifikować pracownikowi umysłowemu za dnie urlopowe według stawek urzędowych, a w braku takich, według miejscowo przyjętych stawek. Jeżeli pracownik umysłowy otrzymuje mieszkanie, to nie wolno mu go odbierać na czas trwania urlopu.

(6) Wynagrodzenie pieniężne za niewykorzystany urlop lub inna bonifikacja nie powinny w ogólności mieć miejsca.

(7) Jeżeli się zwalnia pracownika umysłowego niezwłocznie, nie należy udzielić urlopu.

§ 5

Inkrafttreten.

Die Tarifordnung tritt am 1. Juni 1941 in Kraft.

Krakau, den 8. Mai 1941.

Der Leiter der Hauptabteilung Arbeit in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Frauendorfer

§ 5

Wejście w życie.

Ordynacja taryfowa wchodzi w życie w dniu 1 czerwca 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 8 maja 1941 r.

Kierownik Głównego Wydziału Pracy w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Frauendorfer

Tarifordnung

zur Regelung der Wege- und Trennungsgelder für Arbeiter des Baugewerbes im Generalgouvernement (Tarifregister Nr. 17/1).

Vom 28. April 1941.

Auf Grund des § 3 Absatz 2 der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (VBlGG. S. 13) in Verbindung mit der Dritten Durchführungsverordnung vom 12. März 1940 (VBlGG. II S. 185) erlasse ich folgende Tarifordnung:

§ 1

(1) Arbeitern, die mehr als 10 km von der Baustelle entfernt wohnen und täglich zu ihrem Wohnort zurückkehren, ist ein Wegegeld von 0,50 Zloty je Arbeitstag zu zahlen.

(2) Der Berechnung ist der kürzeste zumutbare Weg zwischen Wohnort und Baustelle zugrunde zu legen.

(3) Das Wegegeld ist nur für die Tage zu zahlen, an denen der Arbeiter arbeitet. Es ist auch zu zahlen, wenn der Arbeiter im Betriebe zwar erscheint, die Arbeit aber aus nicht in seiner Person liegenden Gründen nicht leisten kann.

§ 2

(1) Wird für die Fahrt nach und von der Arbeitsstelle ein öffentliches Verkehrsmittel benutzt, so ist an Stelle des Wegegeldes das Fahrgeld für die kürzeste und billigste Verbindung zu zahlen.

(2) Stellt der Unternehmer auf seine Kosten eine Fahrgelegenheit, so entfällt das Wegegeld.

§ 3

Verheirateten Arbeitern und verwitweten Arbeitern mit Kindern unter 16 Jahren ist zur Abgeltung ihres Mehraufwandes für Verpflegung und Unterkunft je Kalendertag ein Trennungsgeld zu zahlen, wenn sie ihren Wohnort auch bei Benutzung der zur Verfügung stehenden Verkehrsmittel wegen zu grosser Entfernung von der Baustelle nicht täglich erreichen können und ausserhalb des Wohnorts übernachten müssen. Es sind zu zahlen für Verpflegung 1 Zloty, für Unterkunft 0,50 Zloty.

§ 4

Bei Urlaub und Arbeitsversäumnis ist ein Trennungsgeld nicht zu zahlen. Bei entschuldigtem Fernbleiben können jedoch die laufenden Kosten für die Unterkunft an der Baustelle bis zu 0,50 Zloty je Kalendertag auf die Dauer von höchstens einem Monat erstattet werden.

§ 5

Die Tarifordnung gilt nicht für deutsche Staatsangehörige.

§ 6

Die Tarifordnung tritt am 1. Mai 1941 in Kraft. Mit dem gleichen Zeitpunkt werden alle entgegenstehenden Regelungen aufgehoben.

Krakau, den 28. April 1941.

Der Leiter der Hauptabteilung Arbeit in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Frauendorfer

Ordynacja taryfowa

celem uregulowania wynagrodzeń za drogę i za rozłąkę dla pracowników fizycznych przemysłu budowlanego w Generalnym Gubernatorstwie (Rejestr taryfowy Nr. 17/1).

Z dnia 28 kwietnia 1941 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 13) w związku z trzecim postanowieniem wykonawczym z dnia 12 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 185) wydaję następującą ordynację taryfową:

§ 1

(1) Pracownikom fizycznym, którzy mieszkają w oddaleniu większym niż 10 km od miejsca budowy i codziennie wracają do swego miejsca zamieszkania, należy płacić wynagrodzenie za drogę w kwocie 0,50 zł. za każdy dzień pracy.

(2) Za podstawę obliczenia należy przyjąć najkrótszą wymaganą drogę między miejscem zamieszkania a miejscem budowy.

(3) Wynagrodzenie za drogę należy płacić tylko za dni, w których pracownik fizyczny pracuje. Należy je płacić również, jeśli pracownik fizyczny zjawia się w przedsiębiorstwie, lecz nie może wykonywać pracy z przyczyn niezależnych od jego osoby.

§ 2

(1) Jeśli dla jazdy do miejsca i z miejsca pracy użyto publicznego środka komunikacyjnego, to zamiast wynagrodzenia za drogę płaci się należność za przejazd w najkrótszym i najtańszym połączeniu.

(2) Jeśli przedsiębiorca umożliwia przejazd na własny koszt, to wynagrodzenie za drogę odpada.

§ 3

Pracownikom fizycznym żonatym oraz owdowiałym z dziećmi poniżej 16 lat należy płacić celem wyrównania ich zwiększonych kosztów na wyżywienie i pomieszczenie za każdy dzień kalendarzowy wynagrodzenie za rozłąkę, jeśli nawet przy użyciu znajdujących się do dyspozycji środków komunikacyjnych z powodu zbyt wielkiego oddalenia od miejsca budowy nie mogą codziennie dotrzeć do swego miejsca zamieszkania i muszą nocować poza miejscem zamieszkania. Należy płacić na wyżywienie 1 zł., na pomieszczenie 0,50 zł.

§ 4

W czasie urlopu i niestawienia się do pracy nie należy płacić wynagrodzenia za rozłąkę. Za usprawiedliwione niestawienie się mogą być jednak zwrócone bieżące koszty za pomieszczenie w miejscu budowy do kwoty 0,50 zł. za każdy dzień kalendarzowy na czas najwyżej jednego miesiąca.

§ 5

Ordynacja taryfowa nie obowiązuje odnośnie do obywateli niemieckich.

§ 6

Ordynacja taryfowa wchodzi w życie z dniem 1 maja 1941 r. Jednocześnie uchyla się wszystkie sprzeczne uregulowania.

Krakau (Kraków), dnia 28 kwietnia 1941 r.

Kierownik Głównego Wydziału Pracy w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Frauendorfer